ORĘDOWNIK URZĘDOWY
MIASTA BYDGOSZCZY

Redakcja i Administracja:
Magistrat miasta Bydgoszczy ratusz pokój 15. Czynna codziennie od 8-mej do 3-ciej po poł. Za redakcję odpowiada radca Tytus Podoski.

Prenumerata: miesięcznie 50 groszy

Ogłoszenia:
Wiersz szerokości 66 mm 20 groszy. Przy powtarzającem się ogłoszeniu udzielamy rabatu

Nakładem: Magistratu Miasta Bydgoszczy. Drukiem Drukarni Bydgoskiej S. A. (Dz. Bydg.

№ 5. | Bydgoszcz, piątek, dnia 1 marca 1929 r. | Rok XLV.

Treść:

49.

Z obrad Rady Miejskiej.

3-cie posiedzenie Rady Miejskiej w Bydgoszczy, odbyte w czwartek, dnia 14. lutego 1929 r. o godz. 6½ wieczorem.

Komplet członków Rady Miejskiej: 60.

Obecnych radnych 35, nieobecnych z usprawiedliwieniem 6, nieobecnych bez usprawiedliwienia 19.

Wybrano:

1) prof. gimn. hum., p. Antoniego Wołk-Łaniewskiego na członka obywatelskiego Deputacji Szkolnej,

2) adwokata p. Dra Stanisława Nikolaya na członka obywatelskiego Deputacji Muzealnej.

Uchwalono:

3) nazwać boisko sportowe przy ul. Nakielskiej „Stadjonem im. Idziego Świtały“,

4) zgodzić się na wybudowanie bocznicy kolejowej na Okolu, na gruntach firmy Behring, o ile na gruncie tym wybudowaną zostanie fabryka.

5) zatwierdzić projekt przepisów policyjno-budowlanych dla miasta Bydgoszczy.

6) przyznać dyrektorowi Teatru Miejskiego p .Stomie, kwotę 25.000 zł. jako zwrot wydatków za zakupiony przez niego inwentarz dla Teatru Miejskiego, oraz na pokrycie niedoboru za sezon 1927-28.

7) złożyć w Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku weksel depozytowy in blanco, tytułem zabezpieczenia kredytu przewozowego na kwotę 10.000 zł., udzielonego Gazowni Miejskiej.

50.

(Odpis z Dziennika Ustaw Rzplitej Polskiej Nr. 2. z dnia 14. 1. 1929 r.).

Poz. 20.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25. września 1928 w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. marca 1928 r. o położnych.

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16. marca 1928 o położnych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 316) postanawiam co następuje:

I. Praktyka położnicza.

§ 1. Osoby, pragnące wykonywać czynności położnych, winny zarejestrować się u powiatowej władzy administracji ogólnej, przedkładając:

a) dowód obywatelstwa polskiego, oraz

b) dyplom ukończenia jednej ze szkół położnych, znajdujących się na obszarze Państwa Polskiego.

Przy rejestracji położna winna wskazać dokładny adres zamieszkania oraz zawiadomić powiatową władzę administracji ogólnej o każdorazowej zmianie adresu.

§ 2. Osoby, posiadające dyplomy z ukończenia zagranicznej szkoły położnych, względnie nieposiadające obywatelstwa polskiego, winny uzyskać poprzednio pozwolenie Ministra Spraw Wewnętrznych na wykonywanie czynności położnych na obszarze Państwa Polskiego.

W wypadkach nieposiadania obywatelstwa polskiego, pozwolenie na wykonywanie czynności położnych udzielane będą jedynie na określony przeciąg czasu po stwierdzeniu, że właściwe państwo obce stosuje w tym względzie zasadę wzajemności.

Pozwolenie Ministra Spraw Wewnętrznych na wykonywanie czynności położnych służy jako dowód dla rejestracji.

§ 3. Szczegółowe obowiązki położnych określa instrukcja dla położnych, wydana przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Położna może być pozbawiona prawa wykonywania czynności czasowo lub stale w wypadkach:

a) uchylenia się od odbycia kursów przeszkolenia w razie stwierdzenia niedostatecznej znajomości zawodu,

b) kiedy zostanie stwierdzone, że położne dotknięte są niedołęstwem, chorobą, lub nałogiem, wykluczającemi możność ponoszenia odpowiedzialności za pracę zawodową lub zagrażającemi zdrowiu ludzkiemu.

W razie stwierdzenia niedostatecznej znajomości zawodu, powiatowa władza administracji ogólnej zobowiąże położną i wyznaczy jej najbliższy termin do odbycia uzupełniającego kursu przeszkolenia pod rygorem wzbronienia wykonywania czynności położnych. Zakaz wykonywania zawodu traci moc z chwilą przedłożenia przez położną dowodu odbycia kursu przeszkolenia.

Stwierdzenie istnienia niedołęstwa, choroby, lub nałogu może być dokonane jedynie w drodze badania przez urzędową komisję lekarską.

§ 5. Urzędowa komisja lekarska, powołana do stwierdzenia niedołęstwa, choroby, lub nałogu położnych, powodującego niemożność ponoszenia odpowiedzialności za pracę zawodową, lub zagrażającego zdrowiu ludzkiemu, składa się z lekarzy, urzędujących przy właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, oraz lekarza powiatowego, urzędującego w miejscu siedziby właściwego urzędu wojewódzkiego. Urzędowa komisja lekarska, przeprowadza badanie położnych jedynie na wniosek lekarza powiatowego, urzędującego przy powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej dla miejsca zamieszkania położnych.

O terminie i miejscu urzędowania komisji winien zawiadomić położną lekarz powiatowy na 14 dni przed obowiązkowem jej stawiennictwem. W razie niestawienia się położnej na komisję wojewódzka władza administracji ogólnej może zawiesić położną w wykonywaniu czynności aż do jej zbadania.

II. Szkoły położnych.

§ 6. Szkoły położnych mogą być:

1) państwowe,

2) komunalne,

3) prywatne.

Szkoły położnych państwowe są zakładane i prowadzone przez Państwo, szkoły komunalne — przez związki komunalne, szkoły zaś prywatne — przez osoby prawne i fizyczne.

Założenie i prowadzenie szkół położnych komunalnych i prywatnych wymaga zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 7. Minister Spraw Wewnętrznych będzie udzielał zezwoleń na założenie i prowadzenie szkół położnych komunalnych i prywatnych jedynie wówczas, gdy one odpowiadać będą przepisom art. 7, ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. marca 1928 o położnych (Dz. U. R. P. nr. 34, poz. 316.)

Osoby, ubiegające się o uzyskanie pozwolenia na otwarcie i prowadzenie prywatnej szkoły położnych, winny przedłożyć do zatwierdzenia projekt statutu, regulaminu szkoły i planu nauki.

§ 8. Szkoły, prowadzone z naruszeniem obowiązujących przepisów, ulegną zamknięciu.

§ 9. Szkoła położnych odpowiadać winna następującym warunkom:

a) szkoła położnych może być prowadzona jedynie przy szpitalu publicznym, względnie w zakładzie położniczym, posiadającym 40 łóżek położniczych;

b) szkoła położnych winna zabezpieczać dostateczny materjał położniczy i ginekologiczny (kliniczny i polikliniczny) oraz w zakresie chorób wenerycznych i dziecięcych, niezbędny dla wypełnienia programu nauczania. Ponadto szkoła położnych winna być zaopatrzona w dostateczny materjał pomocy naukowych (jak urządzenia laboratoryjne, tablice, modele i t. d.);

c) szkoła położnych może być prowadzona tylko przy takim zakładzie, wzgl. oddziale szpitala, który posiada wśród personelu wykwalifikowane pielęgniarki;

d) szkoła położnych winna być prowadzona przy takich zakładach położniczych, względnie oddziałach położniczych szpitala publicznego, które posiadają urządzony według wymogów nauki oddział osesków;

e) szkoła położnych może być założona i prowadzona tylko przy tych zakładach położniczych, które odpowiadają pod względem zabudowania, urządzenia wewnętrznego i higjeny przepisom, obowiązującym pod tym względem szpitale publiczne, i są utrzymywane na poziomie współczesnych wymogów położnictwa.

§ 10. Personel szkoły położnych winien składać się z dyrektora szkoły, najmniej 3 asystentów (wykładowców), oraz najmniej 3-ch położnych, pozostających wyłącznie na etacie szkoły.

§ 11. Dyrektorem szkoły położnych może być tylko lekarz położnik - ginekolog, który był conajmniej przez sześć lat asystentem państwowej szkoły położnych lub kliniki położniczo-ginekologicznej, lub ordynatorem szpitala publicznego. Stanowisko dyrektora szkoły położnych może być nadane tylko na podstawie wyników publicznego konkursu.

Dyrektora szkoły położnych komunalnej i prywatnej, zatwierdza wojewoda, a w m. st. Warszawie — Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 12. Dyrektor szkoły położnych reprezentuje szkołę nazewnątrz i jest odpowiedzialny za całokształt spraw nauczania, administracji i gospodarstwa. Do jego obowiązków należy staranie się o uzyskanie odpowiedniego zespołu asystentów (wykładowców) i położnych drogą rozpisania konkursów, ułożenia planu nauki, zajęć praktycznych, dyżurów, egzaminów, ogłaszanie o rozpoczęciu kursów, i przyjmowaniu uczennic oraz inne czynności, z prowadzeniem szkoły położnych związane. Dyrektor szkoły położnych obowiązany jest składać sprawozdania na żądanie władzy nad-

zorczej, oraz być obecnym przy dokonywanych z jej ramienia inspekcjach.

W razie nieobecności dyrektora szkoły położnych zastępuje go jeden z wykładowców, przez dyrektora szkoły położnych wyznaczony, na którego przechodzą czasowo wszelkie uprawnienia i obowiązki dyrektora.

§ 13. Obowiązki asystentów i położnych szkolnych winny być określone w regulaminie szkoły.

§ 14. Przy każdej szkole położnych winna być czynna rada pedagogiczna, która jest organem pomocniczym dyrektora szkoły w zakresie spraw szkolenia.

§ 15. Okres nauczania w szkołach położnych trwa dwa lata i zdieli się na 4 semestry. Rok szkolny rozpoczyna się 1. października każdego roku kalendarzowego i trwa do sierpnia następnego roku. Semestry pierwszy i trzeci trwają po cztery miesiące a drugi i czwarty po sześć miesięcy.

§ 16. Nauczanie w szkołach położnych dzieli się na: A) teoretyczne i B) praktyczne.

A. Nauczanie teoretyczne obejmować powinno następujące przedmioty:

1) anatomja i fizjologja,
2) patologja ogólna ze szczególnem uwzględnieniem narządów rodnych,
3) higjena ogólna ze szczególnem uwzględnieniem narządów rodnych,
4) bakterjologja ogólna,
5) choroby zakaźne,
6) dezynfekcja i dezynsekcja,
7) ogólne pojęcie o środkach leczniczych, używanych w położnictwie i ich dawkowaniu,
8) pielęgniarstwo,
9) dietyka,
10) ciąża, poród i połóg prawidłowy,
11) doraźna pomoc,
12) nauka o osesku,
13) ciąża, poród i połóg nieprawidłowy,
14) choroby weneryczne i prostytucja,
15) ogólne wiadomości o psychozach w związku z ciążą i porodem,
16) alkoholizm,
17) prawa i obowiązki położnych.

B. Nauczanie praktyczne obejmuje następujące działy:

1) praca na sali chorych, 2) praca na oddziale osesków, 3) praca na sali operacyjnej, 4) praca na sali porodowej, 5) porządek i gospodarstwo zakładowe (oddziałowe) i 6) praca w przychodniach dla ciężarnych i karmiących.

Ogólna liczba godzin teoretycznego i praktycznego nauczania, jak również liczba godzin, przypadających na poszczególne przedmioty, winna być uwzględniona w statucie szkoły, łącznie z planem nauki, z tem jednak, aby ogólna liczba godzin dziennego nauczania nie przekraczała 8 godzin.

§ 17. Szczegółowy plan nauki i rozkład godzin opracowuje dyrektor szkoły przy zachowaniu następujących zasad:

A. w zakresie nauczania teoretycznego:

1. W semestrze pierwszym uczennice winny zapoznać się z podstawowemi wiadomościami o budowie i czynnościach organizmu, o najważniejszych odchyleniach patalogicznych, w tym zakresie, z podstawami higjeny ogólnej, z ogólnemi pojęciami o chorobach zakaźnych, z uwzględnieniem ogólnych wiadomości z bakterjologji (oraz o stosowaniu szczepionek i surowic), tudzież z dezynfekcji i dezynsekcji. Ponadto winny uczennice otrzymać wiadomości o środkach leczniczych, używanych w położnictwie i ich dawkowaniu, wiadomości ogólne z zakresu dietyki oraz wiadomości ogólne z zasad pielęgniarstwa;

2. W semestrze drugim plan nauki winien przewidywać szczegółowe zapoznanie uczenic z przebiegiem prawidłowych: ciąży, porodu i połogu, z ogólnym zarysem patologji i higjeny narządów płciowych kobiecych oraz z nauką o normalnym rozwoju, karmieniu, i pielęgnowaniu oseska;

3. W semestrze trzecim nauka powinna być poświęcona wyłącznie zaznajomieniu uczenic z wszelkiemi odchyleniami od normalnego przebiegu ciąży, porodu i połogu;

4. W semestrze czwartym uczenice winny otrzymać niezbędne w ich pracy zawodowej wiadomości z zakresu chorób wene-

rycznych, psychjatrji, alkohologji, walki z prostytucją, etyki położnej, oraz ustawodawstwa i przepisów dla położnych;

B. w zakresie nauczania praktycznego:

Plan nauczania winien być w ten sposób ułożony, aby, począwszy od drugiego semestru, uczenica zapoznała się z pracą pielęgniarsko-położniczą na salach chorych, na oddziale esesków, na sali porodowej i operacyjnej, oraz z porządkiem i gospodarstwem zakładowem (oddziałowem), wreszcie w trzecim i czwartym semestrze uczenice winny przystąpić do samodzielnego przyjmowania porodów, których każda uczenica winna przyjąć najmniej 15, zapoznać się z jaknajwiększą liczbą przebiegów porodów nieprawidłowych, oraz część czasu poświęcić na pracę w przychodniach i poradniach dla ciężarnych i karmiących.

W razie zmniejszenia okresu nauczania uczenice obowiązuje przyjęcie najmniej 12 porodów w ciągu kursu.

§ 18. Podczas pobytu uczenicy w szkole podlega ona przepisom regulaminu i pracy w szkole i zakładzie położniczym, przy którym szkoła istnieje.

Przepisy te winny być uwzględnione w regulaminie szkoły, dołączonym do statutu.

Dyrektor szkoły może skreślić uczenicę z listy uczenic szkoły tylko na podstawie decyzji rady pedagogicznej szkoły, po stwierdzeniu naruszenia przepisów przez uczenicę, względnie postępowania, niezgodnego z zasadami etyki przyszłej położnej.

§ 19. Minister Spraw Wewnętrznych może zezwolić na zmniejszenie okresu nauczania w szkołach położnych, jednak nie więcej, niż do 12 miesięcy.

§ 20. W wypadkach, gdy okres nauki wynosić będzie mniej, niż dwa lata, winien on być rozdzielony na dwa, lub trzy semestry, nauczania, przyczem postanowienia §§ 13-17 niniejszego rozporządzenia winny znaleść zastosowanie proporcjonalnie do okresu nauczania, z tem jednak, że przy rocznym okresie nauczania już w pierwszym okresie winna uczenica zapoznać się teoretycznie i praktycznie z przebiegiem normalnych ciąży, porodu i połogu.

§ 21. Po ukończeniu państwowej lub komunalnej szkoły położnych, uczenice winny przystąpić do egzaminu końcowego. Do egzaminu końcowego mogą być dopuszczone uczenice, które kończą szkołę z wynikiem zadawalającym co do przebiegu ich prac w zakresie teoretycznym i praktycznym i nie opuściły takiej liczby godzin, któraby mogła wpłynąć na powyższy wynik, oraz przyjęły najmniej 15, względnie 12 porodów samodzielnie.

Egzamin końcowy odbywa się z udziałem delegata władzy nadzorczej, jako przewodniczącego.

§ 22. Komisja egzaminacyjna (§ 21) ocenia kwalifikacje uczenic, składających egzamin końcowy według czterech stopni: dobry z odznaczeniem, dobry, dostateczny i niedostateczny. Uczenice, które złożyły egzamin końcowy ze stopniem dobrym z odznaczeniem, dobrym lub dostatecznym, uzyskują dyplom z wyszczególnieniem uzyskanej oceny. Co do uczenic, które złożyły końcowy egzamin ze stopniem niedostatecznym, komisja egzaminacyjna orzeka, w jakim terminie uczenica może egzamin powtórzyć i czy powtórzenie egzaminu uzależnione będzie od powtórzenia kursu w całości, względnie częściowo.

Przy wręczaniu dyplomu uczenicy, dyrektor odbiera od niej ślubowanie, według następującej formuły:

„Uroczyście ślubuję, że ciężarnym, rodzącym i położnicom, które mojej pomocy zawezwą, bez względu na ich stosunki majątkowe i na wynagrodzenie, nieść ją będę jednakowo rzetelnie i według najlepszej swojej wiedzy i że przytem wszystkie obowiązki, jakie ciążą na położnej, w myśl obowiązujących przepisów, spełniać będę punktualnie i sumiennie.“

§ 23. Absolwentki prywatnych szkół położnych, mogą uzyskać prawo wykonywania zawodu położnych po złożeniu egzaminu w jednej z państwowych szkół położnych, względnie przed specjalną komisją egzaminacyjną.

W skład specjalnej komisji egzaminacyjnej wchodzi lekarz, urzędujący przy wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, ja-

ko przewodniczący, dyrektor jednej z państwowych szkół położnych oraz dyrektor i jeden z wykładowców prywatnej szkoły położnych, dla której uczenic powołuje się komisję. Specjalną komisję egzaminacyjną powołuje wojewoda w wypadku zgłoszenia do egzaminu najmniej 20 kandydatek.

Do czynności specjalnej komisji egzaminacyjnej znajdują zastosowanie postanowienia § 22 niniejszego rozporządzenia.

III. Przeszkolenie położnych.

§ 24. Położne obowiązane są do odbywania w okresach pięcioletnich uzupełniających kursów przeszkolenia. Pierwszy kurs przeszkolenia położna winna odbyć po upływie pięciu lat od chwili ukończenia szkoły położnych.

§ 25. Obowiązek odbycia kursów przeszkalających (§ 24) dotyczy wszystkich położnych, z wyjątkiem położnych, które:

a) ukończyły 60-ty rok życia,

b) pozostają w służbie przy zakładach położniczych, klinikach i szpitalach i

c) pozostają jako położne przy szkołach położnych.

Położne, wyszczególnione w punktach b) i c) niniejszego paragrafu, obowiązane są do odbycia kursu przeszkolenia po upływie 5-ciu lat od chwili rozwiązania stosunku służbowego.

§ 26. Położna może być zwolniona z obowiązku odbycia kursu przeszkolenia w następujących wypadkach:

1. o ile stan zdrowia położnej, względnie przeszkody materjalne lub familijne na to nie pozwalają;

2. o ile położna wykaże się nienagannością pracy i wybitną liczbą porodów, stwierdzoną na podstawie jej dziennika urzędowego;

3. o ile położna nie może bez szkody dla instytucji, względnie miejscowej ludności odbyć przeszkolenia w oznaczonym terminie.

O zwolnieniu z obowiązku odbycia kursu przeszkolenia orzeka właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej.

§ 27. Powiatowa władza administracji ogólnej może zobowiązać położną do odbycia uzupełniającego kursu przeszkolenia poza terminem, określonym w § 24, w wypadkach:

a) zaprzestania wykonywania zawodu dłużej, niż przez 1 rok;

b) stwierdzenia niedostatecznej znajomości zawodu.

§ 28. Kursy przeszkolenia odbywać się winny corocznie w miesiącach letnich przy szkołach położnych państwowych i samorządowych.

§ 29. Kurs przeszkolenia trwa dni trzydzieści i obejmuje sto godzin nauki teoretycznej i sto godzin zajęć praktycznych oraz ponadto cztery dyżury dwudziestoczterogodzinne.

Plan nauki na kursie przeszkolenia układa dyrektor szkoły położnych przy przestrzeganiu następujących zasad:

1. w zakresie teorji: sześćdziesiąt godzin należy poświęcić powtórzeniu wiadomości o przebiegu prawidłowych i nieprawidłowych ciąży, porodu i połogu, 20 godzin powtórzeniu wiadomości z higjeny noworodka i ogólnej i 20 godzin powtórzeniu wiadomości z zakresu aseptyki, antyseptyki, dezynfekcji, walki z chorobami epidemicznemi, wenerycznemi, prostytucją i alkoholizmem oraz przypomnieniu przepisów dla położnych;

2. w zakresie zajęć praktycznych plan kursu winien uwzględnić wszystkie fazy pracy zakładowej: izba przyjęć, oddział ciężarnych, oddział położnic, oddział osesków, sala porodowa oraz poradnie dla ciężarnych i karmiących, żłóbki i t. p.

Uczęstniczki kursu należy wzywać jaknajczęściej do asystowania przy porodach nieprawidłowych.

Liczba uczestniczek kursu winna odpowiadać ilości materjału klinicznego i poklinicznego szkoły w tym stosunku, aby każda uczestniczka mogła w czasie kursu przyjąć samodzielnie najmniej dwa porody.

O ukończeniu kursu przeszkolenia powiatowa władza administracji ogólnej czyni adnotację w dyplomie położnej.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 30. Postanowienia, zawarte w §§ 4 i 5 oraz w §§ 24—29 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie również do położnych, które zostały zarejestrowane przez władze administracji ogólnej przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16-go marca 1928 o położnych (Dz. U. R. P. nr. 34, poz. 316).

§ 31. W razie naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia w stosunku do winnych mają zastosowanie sankcje karne, przewidziane w art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 roku o położnych (Dz. U. R. P. nr. 34, poz. 316).

§ 32. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski.

Powyższe podaję do wiadomości w ślad za tut. ogłoszeniem Pl. VI 6367/28 z dnia 12. 7. 28. (Oręd. Urzęd. nr. 15, poz. 220 z dnia 1. 8. 28).

L. dz. 820/29 IV.

Bydgoszcz, dnia 12. 2. 1929.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

(—) Hańczewski, radca miejski.

51.

Odpis.

Wojewoda Poznański.

Nr. 1754/29 I. **Poznań,** 31. I. 1929.

Przedmiot:
Skład Komisji Przewłaszczeniowej m. Bydgoszczy.

Do
Pana Tadeusza Janickiego,
radcy miejskiego
w Bydgoszczy.

Zgodnie z postanowieniem art. 1 rozporządzenia Ministra byłej dzielnicy pruskiej z dnia 21 czerwca 1921 r. w przedmiocie zezwolenia na przewłaszczenie (przeniesienie własności) fabrycznych i nieruchomości miejskich (Dz. Urzęd. Min. b. dz. pr. nr. 23, poz. 149) mianuję Pana członkiem Komisji Przewłaszczeniowej przy Miejskiej Komisji Przewłaszczeniowej w mieście Bydgoszczy.

Wojewoda:

(—) Borkowski.

52.

Obwieszczenie.

Nadmierne opady śnieżne pokryły dachy domów i zabudowań do tego stopnia, że istnieje poważne niebezpieczeństwo dla przechodniów w razie obsunięcia się śniegów. Opierając się na § 16 rozp. pol. Województwa Poznańskiego z dnia 15. II. 28. (Dz. Urz. Wojew. Pozn. nr. 7 a/28), ogłoszonego w Orędowniku Urzędowym miasta Bydgoszczy nr. 12/28, wzywam niniejszem wszystkich właścicieli nieruchomości wzgl. ich zastępców do niezwłocznego oczyszczenia dachów i to w godzinach wczesnych — rannych, wieczornych lub tych, w których ruch uliczny jest minimalny.

Przy zrzucaniu śniegu i lodu z dachów i ścieków dachów obowiązują następujące przepisy:

1. część chodnika wzgl. jezdni, zagrożona zesuwającą się warstwą śniegu winna być odpowiednio odgrodzona,

2. podczas zrzucania śniegu z dachów na ulicę powinna znajdować się w pobliżu osoba, któraby ostrzegała przechodzących o grożącem niebezpieczeństwie,
3. zrzucony z dachów śnieg i lód powinien być niezwłocznie z chodnika usunięty.

Niezastosowanie się do powyższego wezwania ulega karze grzywny do 60.— zł lub w razie niemożności zapłacenia odpowiedniej karze aresztu. Pozatem zostaną usunięte niedomagania na koszt opieszałego.

L. dz. 3516/29 I.

Bydgoszcz, dnia 22 lutego 1929.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

(—) Hańczewski, radca miejski.

53.

Obwieszczenie.

Nadmierne opady śnieżne zatamowały cały szereg ulic i dróg publicznych do tego stopnia, że tak ruch kołowy jak i pieszy na tychże nie jest możliwy. Opierając się na § 12 1. a) i b) rozporządzenia policyjnego Województwa Poznańskiego z dnia 15. II. 1928 r. (Dz. Urzęd. Wojew. Pozn. nr. 7 a/28) ogłoszonego w Orędowniku Urzędowym m. Bydgoszczy nr. 12/28, wzywam niniejszem wszystkich tych właścicieli względnie ich zastępców, których nieruchomości przylegają do takich ulic lub dróg, do natychmiastowego oczyszczenia jezdni przed swemi nieruchomościami, ażeby umożliwić swobodny przejazd pojazdu.

Niezastosowanie się do powyższego wezwania ulega karze grzywny do 60.— zł, lub w razie niemożności zapłacenia odpowiedniej karze aresztu. Pozatem zostaną usunięte niedomagania na koszt opieszałego.

L. dz. 3279/29 I.

Bydgoszcz, dnia 19 lutego 1929.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

(—) Hańczewski, radca miejski.

54.

Pan Wojewoda Poznański podaje do wiadomości, że w rozporządzeniu Wydziału Przemysłowego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu jest 55 egzemplarzy instrukcji technicznej, do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. IV. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. nr. 53 poz. 468) w sprawie zatwierdzenia zakładów przemysłowych dla rozsprzedaży zainteresowanym po cenie 1.— zł.

Celem nabycia zgłaszać się należy w Urzędzie Wojewódzkim, pokój nr. 100.

L. dz. Ref. Przem. 548/29.

Bydgoszcz, dnia 19 lutego 1929.

Magistrat — Referat Przemysłowy.

55.

Pomór

stwierdzony u świni, należącej rzeźnikowi Leonowi Boninowi, zamieszkałemu w/m przy ul. Dworcowej 16, wygasł. Środki ochronne znosi się.

L. d.z. 1065/29 IV.

Bydgoszcz, dnia 11 lutego 1929.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

(—) Hańczewski, radca miejski.

Obliczenie zmiany kosztów utrzymania w Bydgoszczy

w miesiącu lutym 1929 roku.

L. p.	ARTYKUŁY	Norma dzienna rodziny 4-osobowej	II. poł. stycznia		II. poł. lutego		Uwagi
			Cena za jednostkę	Koszt dzienny	Cena za jednostkę	Koszt dzienny	
	I.	gr.	gr.	gr.	gr.	gr.	
1	Chleb żytni pytlowy	1,23 kg.	50,0	61,5	50,0	61,5	
2	Mąka pszenna 65%	0,25 „	76,0	19,0	76,0	19,0	
3	Kasza jęczmienna	0,05 „	64,0	3,2	64,0	3,2	
4	Fasola	0,05 „	120,0	6,0	120,0	6,0	
5	Kartofle	1,5 „	16,0	24,0	20,0	30,0	
6	Ryż	0,15 „	130,0	19,5	150,0	22,5	
7	Mleko	0,75 ltr.	38,0	28,5	38,0	28,5	
8	Jaja	1,5 szt.	30,0	45,0	36,7	55,1	
9	Masło	0,065 kg.	560,0	36,4	640,0	41,6	
10	Słonina świeża	0,1 „	320 0	32,0	320,0	32,0	
11	Kiełbasa	0,07 „	480,0	33,6	480 0	33,6	
12	Mięso wołowe	0,25 „	300,0	75,0	300,0	75,0	
13	Cukier	0,11 „	150.0	16,5	150,0	16,5	
14	Sól	0,1 „	34.0	3,4	34,0	3,4	
15	Herbata	0,01 „	3400,0	34,0	3400,0	34,0	
16	Kawa zbożowa	0,04 „	110,0	4,4	110,0	4,4	
	II.		—	442,0	—	463,3	+ 3,03%
17	Węgiel kamienny	4,65 kg.	7,0	32,6	7,6	35,3	
18	Drzewo	3,00 „	14,0	42,0	15,0	45,0	
19	Nafta	0,16 „	81,0	13,0	81,0	13,0	
	III.			87,6	—	93,3	+ 6,51%
20	Mieszkanie miesięcznie	komorne zasadnicze	1050,4	35,0	1050,4	35,0	
21	„ „	świadczenia	200,0	6,7	200,0	6,7	
22	Woda dziennie	¾ m³	22,0	16,5	22,0	16,5	
	IV.			58.2	—	58,2	—
23	Mydło zwycz. dziennie	0,04 kg.	280,0	11,2	280,0	11,2	
24	Tramwaj dziennie	2 przejazdy	20,0	40,0	20,0	40,0	
25	Gazeta	1 egz.	20,0	20,0	20,0	20,0	
26	Wpis roczny	jednorazowy		13,3		13,3	
27	Zeszyty szkolne	0,22 kaj.	20,0	4,4	20,0	4,4	
28	Fryzjer	1 strzyż.	100,0	3,3	100,0	3,3	
29	Teatr	2 bilety	250,0	16,7	250,0	16,7	
	V.			108.9		108,9	—
30	Palto męskie ciepłe	1 na 6 lat	29.000,0	13,4	29.000,0	13,4	
31	Garnitur maryn. m.	1 na 5 lat	30.000,0	16,7	30.000,0	16,7	
32	Ubranie robocze	1 na 1 rok	7.500,0	20,8	7.500,0	20,8	
33	Palto kobiece	1 na 6 lat	29.000,0	13,4	29.000,0	13,4	
34	Suknia świąteczna	1 na 5 lat	13.000,0	7,7	13.000,0	7,7	
35	„ codzienna	1 na 1 rok	4.000,0	11,1	4.000,0	11,1	
36	Koszula męska	1 na 1 mies.	650,0	21,7	650,0	21,7	
37	Kamasze męskie	3 na 1 rok	3.200,0	27,7	3.200,0	26,7	
38	Zelówki	2 na 1 rok	700,0	3,9	700,0	3,9	
		Rezultat:	—	135,4 832,1	—	135,4 862,1	— + **3,61** %

Bydgoszcz, dnia 28 lutego 1929 r.

Urząd Statystyczny.

Wyciąg ze statystyki ruchu ludności miasta Bydgoszczy od 1 stycznia 1925 r.

A. Ruch naturalny ludności według dokumentów Urzędu Stanu Cywilnego

Rok i miesiąc	Małżeństw	Urodzeń				Zgonów		Przewyżka urodz. (Różnica między rubr. 3 i 7)
		żywych	martwych	ogółem	w tem nieślubne w procentach	ogółem	w tem niemowląt	
1	2	3	4	5	6	7	8	31
1925 ogół.	718	3196	90	3286	11,6	1377	466	1819
1926 „	683	2891	101	2992	12,4	1670	554	1221
1927 „	744	2712	77	2789	11,5	1517	507	1195
1928 „	881	2816	69	2885	12,2	1674	507	1142
1929 stycz.	44	259	11	270	14,1	152	49	107

Rok i miesiąc	PRZYCZYNY ŚMIERCI																					
	Dyfterja	Odra i szkarlatyna	Koklusz krztusiec	Grypa	Tyfus	Gruźlica	Zapalenie płuc	Rak	Choroby organów oddech.	Organiczne cierp. serca udar serca	Udar mózgu	Wrodzona słabość do życia	Kurcze	Katar żołądka i kiszek	Zapalenie ślepej kiszki	Zapalenie nerek	Choroby porodu	Słabość starości	Nieszczęśliwe wypadki	Morderstwo, zabójstwo	Samobójstwo	Inne choroby
1	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
1925 ogół.	6	12	8	8	12	132	124	71	5	139	72	121	67	102	·	27	5	94	41	6	23	302
1926 „	10	41	2	19	13	209	199	78	19	129	85	173	87	127	2	32	8	134	47	11	18	227
1927 „	8	9	9	12	23	169	141	95	18	155	96	177	58	131	2	24	9	121	40	8	16	196
1928 „	8	7	6	17	17	191	169	91	25	174	80	162	64	151	2	31	11	146	49	9	17	247
1929 stycz.	·	·	·	7	·	22	34	6	1	13	6	17	6	7	·	·	1	9	5	·	1	17

B. Miejscowy ruch ludności według policyjnych za- i odmeldowań:

Rok i miesiąc	PRZYPŁYW				ODPŁYW				Ludność Przypływ = + Odpływ = —	Przeprowadzki wewnątrz okręgu miasta (liczba osób)	W przemyśle, rzemiośle, handlu i w ruchu transport.		
	Polaków	Niemców	Innych	Razem	Polaków	Niemców	Innych	Razem			Przypływ	Odpływ	Różnica
1925 ogół.	13866	1009	291	15166	10062	1835	220	12117	+ 3049	17274	6205	5027	+ 1178
1926 „	11916	1003	230	13149	10624	1103	250	11977	+ 1172	20538	4898	4433	+ 465
1927 „	13906	1097	152	15155	12229	1189	187	13605	+ 1550	23131	5584	4776	+ 808
1928 „	15113	1233	348	16694	11350	1083	249	12682	+ 4012	11979	6753	4758	+ 1995
1929 stycz.	1066	121	22	1209	946	82	5	1033	+ 176	1063	226	297	— 71

C. Obecna liczba mieszkańców miasta Bydgoszczy:

	Polaków	Niemców	Innych	Razem	w tem żydów
Według spisu ludności z dnia 20. VI. 1925	94 318	9 166	534	104 018	921
Procentualnie	90,7	8,8	0,5	—	0,9
Przewyżka urodzeń i różnica ruchu od 20. VI. 1925	+ 12 262	— 199	+ 166	+ 12 229	+ 633
Zatem liczba mieszkańców dnia 1. II. 1929	106 580	8 967	700	**116,247**	1 554
Procentualnie	91,7	7,7	0,6		1,3

Bydgoszcz, dnia 28 lutego 1929 r.

URZĄD STATYSTYCZNY.